

OM IHMISKÄSITYS JA OPETUS KASTEESTA

O OPETUKSET, <https://www.gen.fi/o.html>

OM MUUT OPETUKSET, <https://www.gen.fi/om.html>

OM Ihmiskäsitys ja opetus kasteesta

<https://www.gen.fi/om-ihmiskasitys-ja-opetus-kasteesta.html>

SISÄLLYSLUETTELO

0. Dokumentit

1. Ihmiskäsitys vedenjakajana
2. Luonnollinen humanistinen ihmiskäsitys: kunnia Jumalalle ja ihmiselle
3. Raamatullinen ihmiskäsitys: kunnia yksin Jumalalle
4. Armonvalinta
5. Onko luterilainen opetus looginen ja järkevä?
6. Lapsikaste Raamatussa
7. Lapsikaste kirkkoisillä
 - 7.1 Justinos marttyyri (n. 100–165)
 - 7.2 Ireneus (n. 130–202)
 - 7.3 Tertullianus (n. 155–230)
 - 7.4 Hippolytos Roomalainen (n. 170–235)
 - 7.5 Origenes (n. 185–254)
8. Usko on Jumalan lahjaksi antama uusi elämä

0. DOKUMENTIT

OR Kaste ja uudestisyntyminen (Joh. 3:3–7)

<https://www.gen.fi/or-kaste-ja-uudestisyntyminen.html>

OS Lapsen usko (Matt. 18:1–10, Mik)

<https://www.gen.fi/os-lapsen-usko.html>

1. IHMISKÄSITYS VEDENJAKAJANA

Kasteesta keskusteltaessa on ensiksi todettava suuri vedenjakaja: ihmiskäsitys.

"Kristillinen kaste ja siihen liittyvä uudestisyntyminen on uskonopin ja -elämän huipukivi eli holvin sitova kulmakivi. Se, millaisista kivistä oppirakennelman eli uskon perustus on tehty, vaikuttaa ratkaisevasti opetukseen Pyhästä Kasteesta ja uudestisyntymisestä.

Eri kasteoppien taustalla on erityisesti ihmiskäsitys eli kysymys siitä, millaisena ihminen syntyy maailmaan. Jos emme löydä

ihmiskäsityksessä yhteisymmärrystä Jumalan sanan äärellä, niin turhaa on yrittää löytää yhteisymmärrystä kasteesta tai uudestisyntymisestä." (OR Kaste ja uudestisyntyminen)

Jos pidämme lasta Jumalalle kelpaavana, vanhurskaana ja pelastuvana fyysisen lihasta sikiämisen johdosta, niin meillä ei ole tarvetta häntä kastaa. Mutta jos tunnustamme Raamatun opettaman perisyntyn eli kaikkien ihmisten hengellisen kuoleman jo Aadamissa, niin silloin kasteelle tulee erityinen ja luovuttamaton uudestisyntytävä merkitys, niin lapsena kuin aikuisena kastettaville.

17 mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, sinun on kuolemalla kuoltava. (1. Moos. 2:17)

7 Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt. (Ps. 51:7)

9 – – Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla,

10 niin kuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan,

11 ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa.

12 Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet. Ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään." (Room. 3:9–12)

18 – – samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi.

19 Sillä niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntiseksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi. (Room. 5:18–19)

22 Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa. (1. Kor. 15:22)

22 Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat. (Gal. 3:22)

3 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa."

4 Nikodemos sanoi hänelle: "Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?"

5 Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja

Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan.

6 Mikä on syntynyt lihasta, on liha. Ja mikä on syntynyt Hengestä, on henki.

7 Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä." (Joh. 3:3–7)

2. LUONNOLLINEN HUMANISTINEN IHMISKÄSITYS: KUNNIA JUMALALLE JA IHMISELLE

Ihmiskäsitys on peruskivi kasteopetuksessa ja monissa muissakin keskeisissä uskonkohdissa. Lankeemuksen jälkeen syntinen ihmissuku on ollut luonnostaan ylpeä ja omavanhurskas. Sellaisia olemme lihamme puolesta joka ainoa.

Ylpeyteen ja omavanhurskauteen kuuluu erottamattomana osana luonnollinen humanistinen ihmiskäsitys. Mutkat suoristaen se tarkoittaa sitä, ihmisellä on vähintäänkin jonkinlainen vapaus tehdä hyviä valintoja, ratkaisuja ja tekoja pelastuksensa perusteeksi.

Luonnostaan ihminen kuvittelee, että hän pystyy Jumalan edessä johonkin sellaiseen, mikä edesauttaa myönteisessä mielessä hänen kuolemattoman sielunsa iankaikkista pelastusta. Silloin on mahdollista uskoa ja opettaa, että pelastuksen (yhtenä) perusteena on ihmisen oma uskonratkaisu, kääntymys tai parannusenteko, oma kilvoittelu, omat hyvitystyöt, oma pyhitys tai jumalallistuminen jne.

Luonnollista humanistista ihmiskäsitystä edustavat pääsääntöisesti kaikki uskonnot sekä myös valtava enemmistö kristillisistä kirkko- ja tunnustuskunnista. Mainitsen kristinuskon piiristä esimerkiksi seuraavat opettajat sekä kirkko- ja tunnustuskunnat:

- Pelagius (360–418)
- Erasmus Rotterdاملainen (1466–1536)
- reformoitu kristillisuus ja ns. vapaat suunnat
- srk-lestadiolaisuus (vanhoillislestadiolaisuus)
- Rooman paavin kirkko
- ortodoksiset kirkot

Pelastuksesta tulee luonnollisen ihmiskäsityksen myötä Jumalan ja ihmisen yhteistyötä. Ihmisen oma valinta ja teot ovat lopulta ratkaisevia sen suhteen, pääseekö hän taivaaseen. Kunniasta pelastuksesta kuuluu Jumalalle ja ihmiselle yhdessä: kumpikin teki oman osuutensa.

Tapio Nousiainen Yksi ainoa elämä -kirjan mukaan Jumalan osuus on 99,99 prosenttia ja ihmisen 0,01 prosenttia. Koska pelastukseen tarvitaan täydet 100 prosenttia, niin tuo ihmisen osuus on ratkaiseva. Ilman ihmisen omaa uskonratkaisua taivaan portit jäävät suljetuiksi.

3. RAAMATULLINEN IHMISKÄSITYS: KUNNIA YKSIN JUMALALLE

Raamatullinen ihmiskäsitys opettaa toisin. "Kaikki kuolevat Aadamissa." (1. Kor. 15:22) Jokainen tähän maailmaan luonnollisesti sikiävä ihminen saa jo paratiisissa tapahtuneen alkulankeemuksen tähden kadotustuomion (Room. 5:18). Ihminen syntyy synnissä tähän maailmaan (Ps. 51:7). Kaikki ovat luopioita jo äidin kohdusta alkaen (Ps. 48:8).

Siksi tarvitaan uudestisyntymistä (Joh. 3:3–7). Emme voi pelastuksen asiassa nojata ihmiseen itseensä missään kohdin. Sillä kuinka hengellisesti kuollut voisi itsensä herättää tai tehdä ratkaisuja ja tahdonvalintoja, edes haluta elävän ja vanhurskaan Jumalan tuntemista?

Me luterilaiset uskomme, opetamme ja tunnustamme Pyhän Raamatun ja sitä oikein opettavan katolisen, so. yleisen ja klassisen kristinuskon mukaisesti – samalla omavanhurskaalle ja ylpeälle ihmisluonnolle erittäin vastenmielisesti ja torjuttavasti – että pelastus on kokonaan, alusta loppuun asti, sataprosenttisesti Jumalan teko.

Minulla, sinulla tai kenelläkään uskovalla ei ole osaa eikä arpaakaan siihen, että on tullut uudestisyntytyksi elävään Jeesuksen uskoon. Jumala on vaikuttanut uskon ja uuden elämän meissä suvereenisti armovälineidensä eli sanansa ja sakramenttien kautta.

Me olemme vain potkineet ja haranneet vastaan, estelleet ja vastustelleet. On autuasta lopettaa pelastuksen suhteen kaikki oma yrittäminen, ponnistelu ja järkeily. Saamme jäädä sylilapsen tavoin lepäämään rakkaan Isän (ja äidin) syliin, Jumalan varman ja luotettavan lupausanan varaan:

1 – – Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut: sinä olet minun. (Jes. 43:1)

Humanistisen ihmiskäsityksen mukaan voidaan esim. opettaa, että lapsen pitää ensin kasvaa ns. ymmärtävään ikään, jotta hän voisi tulla kasteetuksi tai tehdä ns. parannus oman liikkeen saarnamiehen edessä.

Me opetamme Jeesuksen tavoin päinvastoin: Aikuisenkin on tultava lapsen kaltaiseksi, itsesään ymmärtämättömäksi, heikoksi ja toisten varassa olevaksi, jotta hän olisi taivaskelpoinen.

3 [Jeesus] sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan." (Matt. 18:3)

Johannes Kastaja todistaa:

30 [Kristuksen] tulee kasvaa, mutta minun vähetä. (Joh. 3:30)

Jumala tekee valinnat: Hän on jo Jeesuksessa tehnyt uskonratkaisun meidän puolestamme, ei meillä ole mitään siihen lisättävää. Jeesus kuoli kaikkien puolesta, niin minun kuin sinunkin.

4. ARMONVALINTA

Miksi yksi uskoo – ja toinen jää paatumukseen? Miksi yksi synteihinsä kuollut evankeliumin sanan kuullessaan pelastuu? Miksi toinen samanlainen synteihinsä kuollut vierellä torjuu evankeliumin ja jää kadotuksen tilaan? Miksi toinen tulee uudestisyntytyksi ja toinen ei?

Jumalan armonvalinta (armoivalinta) on ihmiselle salaisuus. Raamatussa ei ole annettu tähän muuta vastausta kuin se, että Jumala pelastaa

armosta, ihmisjärjen ja ymmärryksen yli ja vastaisesti. Kukaan ei ole kelvollinen ja arvollinen pelastukseen. Oikeudenmukaisuuden, järjen ja logiikan perusteella kenenkään ei pitäisi pelastua.

Uskova itse tai uskoontulon vaiheissa mukana ollut toinen kristitty ei tästä uudestisyntymisestä kunniaa saa: uudestisyntyminen on Jumalan, ei ihmisen, teko ja vaikuttama. Voimme olla kätilöinä, mutta itse elämä annetaan lahjaksi. Jeesus on ainoa, jota me kiitämme.

Voiko ihminen ottaa kunniaa siitä, että hän on fyysisesti syntynyt tähän maailmaan? "Minä päätin äidin kohdussa tulla ihmiseksi ja syntyä maailmaan!" Yhtä vähän me voimme sanoa tehneemme uskonratkaisun suhteessa Jeesukseen. Mitään uskonelämää, synnin- ja armontuntoa Vapahtajassamme, meillä ei olisi, jos Herra ei itse olisi sitä meille sanan ja sakramenttien kautta kohdistanut, antanut, lahjoittanut ja vaikuttanut.

5. ONKO LUTERILAINEN OPETUS LOOGINEN JA JÄRKEVÄ?

Onko Raamatun opetus perisynnistä ja kokonaan ihmisen ulkopuolelta tulevasta pelastuksesta, joka lahjoitetaan yksittäiselle ihmiselle armonvälineiden (sana, kaste, rippi, ehtoollinen) kautta looginen ja järkevä? Emmekö samaan aikaan opeta, että ihminen itse omilla valinnoillaan ansaitsee kadotuksen? Että ihminen omasta syystään joutuu helvettiin? Jos kerran paha on ihmisen valitsemaa, niin eikö siitä loogisesti seuraa se, että myös hyvän on oltava ihmisen valitsemaa?

Näihin kysymyksiin vastaamme: Jumalan pelastus Kristuksessa, sen lahjoittaminen ja osoittaminen yksittäiselle ihmiselle armonvälineiden kautta, ei ole järkevää eikä loogista. Se on hullutusta. Armo ei ole ihmisen näkökulmasta loogista, järkevää eikä oikeudenmukaista.

21 Sillä kun – – maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen

kautta pelastaa ne, jotka uskovat. (1. Kor. 1:21)

On kaksi yhtä syntistä ja kadotuksen ansaitsevaa ihmistä: Yksi pelastuu taivaaseen, toinen joutuu ikuiseen piinaan helvettiin. Eihän siinä ole mitään järkeä eikä logiikkaa. Mutta armoa siinä on sille, joka pelastuu – ja oikeudenmukaisuutta sille, joka saa ansaitsemansa rangaistuksen.

Jos joku haluaa pitää luonnollisen (langenneen) järjensä, ymmärryksensä ja logiikkansa ylimpänä auktoriteettinaan, niin hän ei voi olla kristitty. Jumalan antamalla hyvillä lahjoilla, järjellä ja logiikalla, on toki oma paikkansa: Jumalan sanan alapuolella. Järkeä ei saa käyttää Raamatun sanaa vastaan ja sen yli, vaan ainoastaan Jumalan sanan asettamissa rajoissa.

5 Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle. (2. Kor. 10:5)

Kristinusko ei ole maailman silmissä järkevää ja loogista. Jos olisi, niin kaikki ihmiskunnan viisaimmat ja älykkäimmät olisivat kristittyjä. Päinvastoin: uskovat ovat useimmiten kurjia luusereita. Saattaa joukossa olla joku tolkullinen ja ulkopuolistenkin silmissä arvollinen.

26 – – katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: Ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista,

27 vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään. Sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään.

28 Sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on,

29 ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä. (1. Kor. 1:26–29)

Useimmiten Jumalan armonvalinta on osunut niihin, joilla on tämän maailman himoitsemmaa hyvyttä (rahaa, valtaa, kunniaa, älyä, terveyttä

jne.) vain vähän. Tämä on Herran hullutusta: Viisaiden viisautta tehdään tyhjäksi ja älykkäiden äly tyhmyydeksi.

19 – – Minä hävitän viisasten viisauden, ja ymmärtävien ymmärryksen minä teen mitättömäksi." (1. Kor. 1:19)

6. LAPSIKASTE RAAMATUSSA

Historiallisesti lapsikaste on alkukirkon käytäntö. Sekä Pietari että Paavali kastivat perhekunnittain. Perhekuntaan kuuluvat myös sylilapset.

14 [Pietari] on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko sinun perhekuntasi. (Ap. t. 11:14)

15 Kun [Lydia] ja hänen perhekuntansa oli kastettu – – (Ap. t. 16:15)

31 Niin [Paavali ja Silas] sanoivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi."

32 He puhuivat Jumalan sanaa [vanginvartijalle] ja kaikille, jotka hänen kodissansa olivat.

33 Hän otti heidät mukaansa samalla yön hetkellä ja pesi heidän haavansa. Hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin kohta.

34 Hän vei heidät ylös asuntoonsa, laitto heille aterian ja riemuitsi siitä, että hän ja koko hänen perheensä oli tullut Jumalaan uskovaiksi. (Ap. t. 16:31–34)

8 Mutta synagogan esimies Crispus ja koko hänen perhekuntansa uskoivat Herraan; myös monet korinttilaiset, jotka olivat kuulemassa, uskoivat, ja heidät kastettiin. (Ap. t. 18:8)

16 Kastoinhan tosin myös Stefanaan perhekunnan – – (1. Kor. 1:16)

Jeesus kääntää tekemään kaikki kansat opetuslapsiksi kastamalla ja opettamalla. Sylilapset kuuluvat eittämättä kansaan.

Kristillisen kasteen yhtenä historiallisena taustana on juutalainen käännyttäminen eli proselyytti-

kaste, jossa kastettiin kaikki perheenjäsenet, myös sylvauvat. Samoin kristillisen kasteen esikuvana oleva vanhan liiton ympärileikkaus toimitettiin viikon ikäisille poikavauvoille.

Jumalan kansaan on pääsääntöisesti aina synnetyt ja liitetty jo ennen, kuin Jumalan lapseksi otettu on siitä luonnollisella ymmärryksellään mitään tiennyt ja tajunnut. Näin on ollut patriarkkojen aikana ennen ympärileikkausta, Vanhan liiton ympärileikkauksen aikana ja nyt Uuden liiton kasteaikana. Lähetystilanne on tietenkin poikkeus. Normaalisti Jumalan kansaan ja pelastuvien joukkoon on kuitenkin tultu jo vauvana.

Jälkikristillisessä ajassamme, lopunaikojen viime hetkillä, tilanne on hetkellisesti kääntynyt pääläelle: Maassamme on miljoonia pyhässä kasteessa uudestisyntyttäjiä, jotka ovat huonon tai kokonaan puuttuneen hengellisen ravinnon eli kasteopetuksen ja seurakuntayhteyden laiminlyönnin tähden menettäneet uskon ja uuden elämän.

Suurelle osalle tämä luopuminen on tapahtunut jo ennen kuin he ovat edes tulleet tietoiseen ikään. Allekirjoittanutkin kuuluu tähän joukkoon. Mutta kiitos armon Jumalan: hän kutsuu myös pystyyn kuivuneita puita palaamaan takaisin kasteen armoon. Niin olen minäkin saanut Herran kääntämänä kääntymään ja hänen herättämään herätä. Ylistys ja kiitos Vapahtajallemme!

7. LAPSIKASTE KIRKKOISILLA

Matti Väisänen: Pyhä Kaste Raamatussa, Suomen Luther-säätiö 2000, s. 296–311

Kirkkoisien kirjoitukset todistavat yksiselitteisesti alkuvuosisatojen kirkon jatkaneen apostolien käytäntöä kastea myös sylvauvat.

7.1 JUSTINOS MARTTYYRI (n. 100–165)

Justinos (Justinus) Marttyyri kirjoittaa v. 148 keisari Antonius Piukselle:

"Sitten me johdamme heidät paikkaan, jossa on vettä ja synnytämme uudestaan samalla uudestisyntymistavalla kuin mekin, sillä heidät pestään vedessä kaikkien Isän ja hallitsijan, Jumalan ja meidän Lunastajamme Jeesuksen Kristuksen ja Pyhän Hengen nimesä."

"Meidän joukossamme on monia 60–70-vuotiaita miehiä ja naisia, jotka jo lapsina ovat tehdyt opetuslapsiksi."

Nuo 60–70-vuotiaat oli kastettu apostolisena aikana vuosien 80–90 välillä, apostoli Johannes eli vielä silloin.

7.2 IRENEUS (n. 130–202)

Kirkkoisä Ireneus (Irenaeus) oli piispa Polykarpoksen oppilas, joka puolestaan oli apostoli Johanneksen oppilas. Ireneus kirjoittaa kastekäskyn (Matt. 28:18–20) viitaten:

"Kristus tuli pelastamaan kaikkia itsensä kautta, kaikkia jotka hänen kauttansa uudestisyntyvät Jumalalle: rintalapsia, pieniä lapsia, lapsia, nuorukaisia ja vanhempia."

7.3 TERTULLIANUS (n. 155–230)

Lapsikasteen hylkääjät ovat saattaneet vedota Tertullianukseen. Hän on ainoa kirkkoisä, joka vastusti yleistä lapsikastetta. Tertullianus hyväksyi kuitenkin aivan pienten lasten kasteen tapauksessa, jossa pelättiin lapsen kuolevan. Silloin hänen mukaansa rintalapsikin oli kastettava.

Tertullianus opetti, että kasteessa saadaan synnit anteeksi. Hänen mukaansa ihminen on kasteeseen saakka perisyntien saastuttama. Siksi hengenvaarassa oleva lapsi oli hänen mukaansa kastettava välittömästi.

7.4 HIPPOLYTOS ROOMALAINEN (n. 170–235)

Hippolytos Roomalainen, Ireneuksen oppilas, kirjoitti Rooman seurakunnan kastejärjestyksestä kuvaten toisen kristillisen vuosisadan tilannetta:

" – ensiksi tulee kastaa lapset. Kaikkien jotka voivat puhua puolestaan, on puhuttava, mutta niiden puolesta, jotka eivät voi puhua, on heidän vanhempansa tai jonkun perheeseen kuuluvan puhuttava."

7.5 ORIGENES (n. 185–254)

Aleksandrialainen kirkkoisä Origenes kastettiin vauvana noin vuonna 185. Myös Origeneen isä ja isoisä oli kastettu lapsena. Origenes kirjoittaa:

"Kirkollisen ohjeen mukaan pitää kastaa myös pieniä lapsia."

"Kirkko on saanut apostoleilta perimätävän kastaa myös pieniä lapsia."

"[Apostolit] tiesivät, että kaikissa on synnin luontainen saastutus, joka täytyy pestä pois veden ja Hengen kautta. Ei kukaan ole syntinön, vaikka olisi vain yhden päivän ikäinen."

"Koska synnynnäinen saastutus pestään pois kasteen kautta, pienet lapsetkin tulee kastaa. Sillä jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan."

8. USKO ON JUMALAN LAHJAKSI AN-TAMA UUSI ELÄMÄ

Usko ei perustu ihmisymmärrykseen, vaan on Jumalan vaikuttama uusi hengellinen elämä. Eihän ihminen tule tietoiseksi omasta fyysisestä ja psyykkisestä elämästäänkään kuin jo jonkun aikaa elettyään. Samoin on hengellisen elämän laita: Se annetaan ihmiselle hänen ulkopuoleltaan, eikä siitä alkuvaiheessa välttämättä olla ymmärryksen tasolla tietoisia.

Tässä on suuri ja kirkas evankeliumi: Minulla ei ole itselläni osaa eikä arpaakaan siihen, että pääsen taivaaseen. Se on kokonaan, alusta loppuun asti

Jumalan työ ja armonvalinta. Hän antaa elämän, hän uudestisyntyttää. Kunnia ja kiitos uskosta ja pelastumisestani kuuluvat sataprosenttisesti Herralle Jeesukselle Kristukselle.

Koska pelastus on Jumalan työ, niin silloin se on varmaa ja täydellistä. Jos sieluni autuus olisi minun tahdonvalintojeni ja ratkaisujeni varassa, se olisi aina epävarma: minun sydämeni eli siimpäni on häilyväinen.

Minun osuuteni on nolla prosenttia. Kukaan ihminen ei voi kerskata itsestään. Pelastus ei perustu vähimmässäkään määrin minun uskonratkaisuihini, valintoihini, hurskauteeni, kuuliaisuuteeni, kilvoitukseeni, pyhytyeni ja mielenlaatuuni – yhdellä sanalla sanoen minuun eli mihiin, mikä minussa itsessäni on.

Pelastus perustuu vain ja ainoastaan Jeesuksen täytettyyn työhön, joka tuli valmiiksi ja loppuun saatetuksi jo 2000 vuotta sitten. Minä saan sen vain omalle kohdalleni uskoa, ottaa vastaan ja olla lahjan saajana. Se on kuin perintö, jonka saan ilman, että olisin mitään tehnyt sen ansaitsemiseksi. Tästä uskonvanhurskaudesta eli ihmisen omien tekojen nollaamisesta Paavali niin perusteellisesti kirjoittaa useimmissa kirjeissään.

Teoillakin on oma paikkansa kristityn elämässä: Ne ovat Jumalan ja lähimmäisten rakastamista. Hyvät teot ja kilvoitus ovat seurausta siitä, että on tullut uudestisyntytyksi Kristuksen kuvan kaltaisuuteen. Mutta ihmisen rakkaus on vain seuraus, ei koskaan peruste pelastumiselle. Kukaan ei pääse sillä perusteella taivaaseen, että itse rakastaa. Ainoa peruste on se, että Jumala rakastaa Kristuksessa.

Pelastus, se on kääntymys eli parannus, usko ja uusi elämä, on suvereenisti Jumalan lahja. Hän on Luojana kykenevä vuodattamaan sen kaikille ikään, kokoon ja ymmärrykseen katsomatta: terveille, sairaille ja vammaisille, tyhmille ja viisaille, vauvoille, lapsille ja aikuisille.

Ihmisen oma ymmärrys, tahto, ajattelu, viisaus ja pohdiskelu vievät meidät vain kauemmaksi Jumalasta. Siksi Jeesus opettaa, että taivasten

valtakunta on yksin lasten kaltaisten. Ne, jotka eivät itse ymmärrä järjellään mitään, saavat armosta, toisen valinnan tähden, lahjaksi taivaan. Sinäkin saat sen itsessäsi läpikotaisin mätänä ja syntisenä omalle kohdalleni uskoa. Jeesuksen nimeen, aamen.